

DILUCIDATIONES
 DE
 MOTU CHORDARVM
 INAEQUALITER CRASSARVM.

Auctore

L. EULERO.

Cum mihi nuper praelegeretur egregia dissertatio Illustr.
 Bernoulli, de motu chordarum inaequaliter crassarum,
 Actis Academiae Berolinensis pro Anno 1767 inserta, mi-
 rifice mihi placuit formula generalis, quam dedit pro
 crassitie variabili chordae, ut eius motus saltem regularis
 per sinus cuiuspiam anguli exprimi posset. Statim igitur
 in mentem mihi venit, num pro his casibus etiam motus
 in genere definiti, ac solutio perfecta exhiberi queat. Sae-
 pius enim iam monui, solutionem perfectam huiusmodi
 quaestionum sollicite distingui oportere a solutionibus ge-
 neralibus, quae quidem omnes motus possibiles in se com-
 plectuntur, sed quia numero terminorum infinito constant,
 ad eos casus, quibus status chordae initialis praescribitur,

N. 2.

neuti-

mentiquam accommodari possunt: si quidem infinitos coëfficientes definiere oporteret, id quod omnes Analyseos vires superaret. Ad solutionem scilicet perfectam huiusmodi Problematum requiritur, ut motus per quampiam formulam finitam exprimat, cuius applicationem ad quosvis status initiales exsequi liceat, qualem solutionem *Celeberr. la Grange* et ego iam dudum dedimus pro chordis vniiformiter crassis, quae functionibus generalissimis siue continuis siue discontinuis continetur; cuius ope pro quouis statu initiali totus chordae motus facillime determinari potest, id quod per alias solutiones, etiamsi omnes motus possibili in se complectantur, nullo modo praestare licet. Huius rei exemplum iam pridem proposui circa chordam, cuius aliqua tantum portio initio de statu naturali deturberetur, dum reliqua pars in directum maneat extensa, quem casum nemo adhuc per formulas illas sanum in infinitum progredientes assignare valuit. Hanc ob causam etiam determinatio motuum, quibus laminae elasticae cieri possunt, nequaquam pro solutione completa haberi potest: propterea quod eam non ad quemvis statum initialem accommodare licet. Multo minus, quae de oscillationibus sanium perfecte flexibilium sunt prolata, solutionem perfectam continent; propterea quod formulae non solum in infinitum progrediuntur, sed etiam ne omnes quidem motus regulares assignare licet. His igitur praemissis investigationem meam de motu chordarum inaequaliter crassarum aggredior.

Tab. IV. §. 1. Repraesentet igitur recta AB chordam ut-
 Fig. 1. curque inaequaliter crassam et in punctis A et B fixam,
 cuius longitudo sit $AB = a$; tum sumta eius portione qua-

quacunq̄ue indefinita $A X = x$, sit hoc loco crassities uu sectio chordae transuersa $= uu$, vt volumen huius portionis $A X$ sit $\int uu dx$, quo simul eius massa et pondus exprimat̄ur; vis autem, qua haec chorda tenditur, aequalis sit ponderi, quod massa eiusdem materiae, ex qua chorda constat, cuius volumen sit $= c^3$, esset habeturum. His positis si elapso tempore $= t$ punctum chordae X reperiatur in Y , et haec applicata quasi infinite parua ponatur $XY = y$, ex iis, quae de motu chordarum iam saepius sunt tradita, constat, omnes motus exprimi hac aequatione differentiali secundi gradus:

$$\frac{uu}{cg} \left(\frac{ddy}{dt^2} \right) = c^3 \left(\frac{ddy}{dx^2} \right), \text{ siue } \frac{1}{cg} \left(\frac{ddy}{dt^2} \right) = \frac{c^3}{uu} \left(\frac{ddy}{dx^2} \right),$$

cuius integrale completum si exhiberi posset, praebere ad quoduis tempus quantitatem applicatae $XY = y$. Facile autem intelligitur, tale integrale completum in genere pro quacunq̄ue crassities lege nequaquam sperari posse, ex quo in eiusmodi leges crassities uu inquiri conuenit, pro quibus solutio perfecta obtineri queat.

§. 2. Hic autem primo sum contemplaturus casum, quem Illustris *Bernoulli* tractauit, vbi inuestigauit, cuiusmodi functio ipsius x statui debeat crassities uu , vt saltem motum chordae regularem et quasi principalem per sinum cuiuspiam anguli exprimere liceat. Hunc in finem sit k longitudo penduli simplicis, cuius oscillationes cum motu chordae congruant: et iam satis constat esse debere $\frac{1}{cg} \left(\frac{ddy}{dt^2} \right) = -\frac{y}{k}$, cuius aequationis integrale completum, sumto x constante, est $y = F: \sin. \left(\zeta + t \sqrt{\frac{g}{k}} \right)$, vbi litera F functionem quamcunq̄ue ipsius x significare potest; tum igitur etiam necesse est fieri

$$\frac{d^2 y}{u u} = -\frac{y}{k}, \text{ siue } y + \frac{c^2 k}{u u} \left(\frac{d^2 y}{d x^2} \right) = 0,$$

Atque hic iam quaeritur, qualis functio crassities $u u$ ipsius x esse debeat, ut integrale huius aequationis per finem cuiuspiam anguli exprimi queat, ita ut sit $y = p \sin q$, ubi p et q certas functiones ipsius x exprimant. Quia autem applicata y evanescere debet; tam posito $x = 0$ quam $x = a$, primo functio u ita debet esse comparata, ut evanescat posito $x = 0$; tum vero ut posito $x = a$ fiat $q = \pi$; denotante π semiperipheriam circuli, cuius radius $= 1$. Hanc ob rem denotet X talem functionem ipsius x , quae facto $x = 0$ evanescat; tum vero posito $x = a$ haec functio X abeat in A , ac manifestum est huius duplici conditioni satisfieri, si sumatur $q = \frac{\pi X}{A}$, ita ut sit $y = p \sin \frac{\pi X}{A}$.

§. 3. Quoniam autem in nostra investigatione tantum differentiale huius anguli $\frac{\pi X}{A}$ in computum ingreditur; ponamus $\frac{\pi X}{A} = \int v dx$, ut sit $y = \sin \int v dx$; hinc igitur differentiando erit

$$\frac{dy}{dx} = \frac{dp}{dx} \sin \int v dx + p v \cos \int v dx,$$

hincque porro

$$\begin{aligned} \frac{d^2 y}{dx^2} &= \frac{d^2 p}{dx^2} \sin \int v dx + \frac{v d p}{dx} \cos \int v dx \\ &+ d \frac{p v}{dx} \cos \int v dx - p v v \sin \int v dx. \end{aligned}$$

Quia autem in valore y cosinus istius anguli non occurrit, necesse est ut etiam hic termini cosinum continententes se destruant, unde fiet:

$$v d p + d p v = 0, \text{ siue } 2v dp + p dv = 0,$$

quae aequatio ducta in p et integrata praebet: $p p v = a$, ideo

ideoque $v = \frac{a}{p}$, ubi a denotat constantem quamcunque.

Hinc igitur erit

$$\frac{d^2 y}{dx^2} = \left(\frac{d^2 p}{dx^2} - \frac{a^2}{p^3} \right) \sin. \int v dx;$$

quo valore substituto aequatio nostra $y = \frac{c^2 k}{u u} \left(\frac{d^2 y}{dx^2} \right) = 0$, nobis suppeditat istam relationem:

$$p + \frac{c^2 k}{u u} \left(\frac{d^2 p}{dx^2} - \frac{a^2}{p^3} \right) = 0,$$

unde deducitur crassities quaesita

$$u u = \frac{c^2 k}{p} \left(\frac{a^2}{p^3} - \frac{d^2 p}{dx^2} \right).$$

Videri hic quidem posset ex hac aequatione etiam vicissim p per $u u$ definiri potuisse, ita vt ipsa crassities $u u$ arbitrio nostro relinqueretur. Verum tentanti mox patebit, illam aequationem differentialem secundi gradus in genere nullo modo resolutionem admittere.

§. 4. Cum igitur iam pro p functio quaecunque ipsius x accipi queat, erit $\int v dx = a \int \frac{dx}{p^2}$, quod integrale ita est capiendum, vt evanescat posito $x = 0$; tum vero fieri oportet $\frac{\pi x}{a} = a \int \frac{dx}{p^2}$; unde, quia posito $x = a$ fit $X = A$, hinc nona determinatio constantium est petenda. Dein quia in hac integratione tempus t pro constante est habitum, valor ipsius $y = p \sin \int v dx$ insuper per functionem quamcunque temporis, quae sit T , multiplicari potest, ita vt fit $y = T p \sin. \int v dx$. Ex consideratione vero temporis habebamus $y = F \sin. \left(\zeta + t \sqrt{\frac{g}{k}} \right)$, quae ergo duae aequationes identicae sunt reddendae, quod fiet si sumamus $F = C p \sin. \int v dx$ et $T = C \sin. \left(\zeta + t \sqrt{\frac{g}{k}} \right)$, ita vt motus iste regularis nostrae chordae definiatur hac aequa-

aequatione:

$$y = C p \sin. \int v dx \sin. (\zeta + t \sqrt{\frac{zg}{k}});$$

dummodo crassities chordae ita fuerit comparata, ut sit

$$u u = \frac{c^2 k}{p} \left(\frac{\alpha \alpha}{p^2} - \frac{d d p}{d x^2} \right);$$

existente $v = \frac{\alpha}{p}$.

§. 5. Hoc autem modo vnica tantum species vibrationum regularis refertur. Ut igitur plures simul complectamur loco π scribamus $i\pi$; denotante i numerum integrum quemcunque, et faciamus $\int v dx = \frac{i\pi x}{\Lambda}$; tum vero sumta pro p functione quacunque ipsius x , quia inuenimus $v = \frac{\alpha}{p}$, statim statuere licet $X = \int \frac{dx}{p}$, fietque

$$\int v dx = \alpha X = \frac{i\pi x}{\Lambda},$$

fique erit constans $\alpha = \frac{i\pi}{\Lambda}$; quo valore substituto manescimus crassitiem chordae $u u = c^2 k \left(\frac{i i \pi \pi}{\Lambda^2 \Lambda p^2} - \frac{d d p}{p d x^2} \right)$; vbi notandum, hunc valorem nequaquam a numero i pendere debere; quia alioquin quaelibet alia vibrationum species aliam crassitiem requireret, vnde pro k talis functio ipsius i accipi debet, ut numerus i penitus ex ista formula excludatur; quo obseruato motus chordae ista aequatione exprimitur:

$$y = C p \sin. \frac{i\pi x}{\Lambda} \sin. (\zeta + t \sqrt{\frac{zg}{k}}),$$

hincque tempus vnus vibrationis erit $\pi \sqrt{\frac{k}{zg}}$ min. sec. et sonus hinc oriundas $\frac{\sqrt{zg}}{\pi \sqrt{k}}$. Quo autem melius indolem harum formularum perspiciamus, aliquot casus particulares euoluamus.

Casus

Casus primus.

quo $p = \lambda x + \mu$.

§. 6. Hinc igitur erit

$$X = \int \frac{dx}{(\lambda x + \mu)^2} = \frac{-1}{\lambda(\lambda x + \mu)} + C.$$

quae constans C cum ita debeat sumi, ut posito $x = 0$ fiat etiam $X = 0$, erit $X = \frac{x}{\mu(\lambda x + \mu)}$; unde facto $x = a$ erit $A = \frac{a}{\mu(\lambda a + \mu)}$, sicque $\frac{x}{A} = \frac{x(\lambda a + \mu)}{a(\lambda x + \mu)}$. Porro pro crassitie, quoniam $d d p = 0$, habebimus

$$u u = \frac{c^2 k \cdot i i \pi \pi \mu \mu (\lambda a + \mu)^2}{a a (\lambda x + \mu)^4}$$

Vt igitur hinc numerum i excludamus, statuamus $i i k = f$, ut sit $k = \frac{f}{i i}$, eritque

$$u u = c^2 f \cdot \frac{\pi \pi \mu \mu (\lambda a + \mu)^2}{a a (\lambda x + \mu)^4}$$

Hinc tempus unius vibrationis fiet $\frac{\pi}{i} \sqrt{\frac{f}{g}}$ et sonus ipse $= \frac{i \sqrt{g}}{\pi \sqrt{f}}$.

§. 7. Quia invenimus

$$u u = c^2 f \cdot \frac{\pi \pi \mu \mu (\lambda a + \mu)^2}{a a (\lambda x + \mu)^4}$$

in ipso termino A, ubi $x = 0$, erit crassities $= c^2 f \cdot \frac{\pi \pi (\lambda a + \mu)^2}{a a \mu \mu}$.

in altero vero termino, ubi $x = a$, ea erit $c^2 f \cdot \frac{\pi \pi \mu \mu}{a a (\lambda a + \mu)^2}$.

Intra hos autem terminos crassities variatur in ratione reciproca quadruplicata formulae $\lambda x + \mu$. Hinc igitur

quantitates constantes λ et μ ita accipi possunt, ut in utroque termino A et B chorda datam obtineat crassitiem. Veluti

si in termino A crassities ponatur $= a a$, pro altero vero termino B $= \beta \beta$, quantitates λ et μ sequenti modo determinabuntur. Ponamus brevitatis gratia $c^2 f \frac{\pi \pi}{a a} = e e$, ut

fiat $\alpha\alpha = ee \frac{(\lambda a + \mu)^2}{\mu^2}$ et $\beta\beta = ee \frac{\mu\mu}{(\lambda a + \mu)^2}$, unde extracta radice erit $\alpha = \frac{e(\lambda a + \mu)}{\mu}$ et $\beta = \frac{e\mu}{\lambda a + \mu}$. Ex priore expressione fit $\frac{\lambda}{\mu} = \frac{(\alpha - e)}{ae}$, ex posteriore vero $\frac{\lambda}{\mu} = \frac{e - \beta}{\beta a}$; unde patet, crassities $\alpha\alpha$ et $\beta\beta$ non pro lubitu assumi posse, siquidem quantitati e valor datus tribuatur. At si literis α et β dati valores dentur, litera e ex hac aequatione definietur: $\frac{\alpha - e}{e} = \frac{e - \beta}{\beta a}$, ex qua fit $e = \sqrt{\alpha\beta}$, hincque porro fit

$$\frac{\lambda}{\mu} = \frac{\alpha - \sqrt{\alpha\beta}}{a\sqrt{\alpha\beta}} = \frac{\sqrt{\alpha} - \sqrt{\beta}}{a\sqrt{\beta}}$$

Hinc si capiatur $\mu = a$, erit

$$\lambda = \frac{\sqrt{\alpha} - \sqrt{\beta}}{\sqrt{\beta}} = \sqrt{\frac{\alpha}{\beta}} - 1$$

Quia autem requiritur ut fit $ee = \alpha\beta$, erit

$$\alpha\beta = c^2 f \frac{\pi\pi}{a a}, \text{ hincque } c^2 f = \frac{a a \alpha \beta}{\pi \pi}$$

hincque porro $f = \frac{a a \alpha \beta}{c^2 \pi \pi}$, ubi c^2 denotat tensionem nostrae chordae, quae, manente chorda, vtcunque variari potest. Hinc etiam patet, quomodo vibrationes mutata tensione se sint habiturae: Erunt enim tempus cuiusque vibrationis $= \frac{a}{v} \sqrt{\frac{\alpha\beta}{c^2}}$ et ipse sonus $= \frac{v}{a} \sqrt{\frac{a\beta}{\alpha}}$; unde patet, sonum sequi rationem subduplicatam tensionis c^2 , prorsus uti in chordis uniformiter crassis.

§ 8. Quod si ergo pro chorda nostra detur crassities in termino $A = \alpha\alpha$, in altero vero termino $B = \beta\beta$, pro quouis loco medio X , existente $A X = x$, ob $\lambda = \sqrt{\frac{\alpha}{\beta}} - 1$ et $\mu = a$, erit crassities $uu = \frac{a^2 - ax}{(\lambda x + a)^2}$. Pro ipso autem motu prodibit ista expressio:

$$y = C (\lambda x + a) \sin \frac{i\pi x}{\lambda x + a} \sqrt{\frac{\alpha}{\beta}} \sin \left(\zeta + \frac{i\pi}{a} t \sqrt{\frac{a\beta}{\alpha}} \right)$$

Sic igitur manifestum est eandem chordam, quam descripsimus.

simus, infinitos motus regulares recipere posse, et quidem pro eadem tensione c^2 ; unde pro singulis valoribus numeri i soni sequentibus formulis exprimentur:

$$\frac{2}{a} \sqrt{\frac{2g c^2}{\alpha \beta}}, \frac{2}{a} \sqrt{\frac{2g c^2}{\alpha \beta}}, \frac{2}{a} \sqrt{\frac{2g c^2}{\alpha \beta}}, \text{ etc.}$$

quae formulae numerum vibrationum vno minuto secundo editarum indicant. Evidens igitur est hos diuersos sonos secundum seriem numerorum naturalium 1, 2, 3, 4, etc. progredi, prorsus vt euenit in chordis vniformiter crassis.

§. 9. Cum igitur innumerabiles prodierint soni simplices, quos nostra chorda edere poterit, iis vtunque inter se permiscendis orientur omnes plane soni mixti, qui produci possunt; atque adeo aequatio generalis exhiberi potest, quae omnes istos motus possibiles in se complectatur, quae erit

$$y = C(\lambda x + a) \sin. \frac{\pi x}{\lambda x + a} \sqrt{\frac{\alpha}{\beta}} \sin. (\zeta + \frac{\pi}{a} t \sqrt{\frac{2g c^2}{\alpha \beta}}) \\ + C'(\lambda x + a) \sin. \frac{2\pi x}{\lambda x + a} \sqrt{\frac{\alpha}{\beta}} \sin. (\zeta' + \frac{2\pi}{a} t \sqrt{\frac{2g c^2}{\alpha \beta}}) \\ + C''(\lambda x + a) \sin. \frac{3\pi x}{\lambda x + a} \sqrt{\frac{\alpha}{\beta}} \sin. (\zeta'' + \frac{3\pi}{a} t \sqrt{\frac{2g c^2}{\alpha \beta}}) \\ + C'''(\lambda x + a) \sin. \frac{4\pi x}{\lambda x + a} \sqrt{\frac{\alpha}{\beta}} \sin. (\zeta''' + \frac{4\pi}{a} t \sqrt{\frac{2g c^2}{\alpha \beta}}) \\ + \text{etc.}$$

vbi tam literae C, C', C'' , quam ζ, ζ', ζ'' etc. penitus pro arbitrio accipi possunt. Quia vero haec expressio in infinitum extenditur, maxime etiam nunc desideratur formula finita omnes pariter motus possibiles comprehendens, qualis pro chordis vniformiter crassis est inuenta. Nisi enim talis expressio habeatur, quaestio, qua ex dato statu initiali motus secuturus postulatur, ne suscipi quidem potest. Nemo autem profecto negabit, quin etiam his chordis initio figura quaecunque pro lubitu imprimi

possit, unde sine vllō dubio certus motus sequetur, cuius determinatio merito postulari potest.

Casus secundus:

quo assumitur $p = \sqrt{\lambda x + \mu}$.

§. 10. Hinc igitur erit

$$X = \int \frac{dx}{p^2} = \int \frac{dx}{\lambda x + \mu} = \frac{1}{\lambda} \int \frac{\lambda dx + \mu}{\lambda x + \mu} \text{ et } A = \frac{1}{\lambda} \int \frac{\lambda x + \mu}{\lambda x + \mu},$$

ergo

$$\frac{X}{A} = \frac{\int \frac{\lambda dx + \mu}{\lambda x + \mu}}{\int \frac{\lambda x + \mu}{\lambda x + \mu}}$$

Tum vero pro crassitie invenienda, ob

$$p = \sqrt{\lambda x + \mu} \text{ et } \int p = \frac{1}{2} \int (\lambda x + \mu), \text{ erit}$$

$$\frac{dp}{p dx} = \frac{\frac{1}{2} \lambda dx}{\lambda x + \mu}$$

ac denovo differentiando

$$\frac{d dp}{p dx^2} = \frac{d p^2}{p p dx^2} = \frac{-\frac{1}{2} \lambda \lambda}{(\lambda x + \mu)^2}$$

Est vero

$$\frac{d p^2}{p p dx^2} = \frac{\frac{1}{2} \lambda \lambda}{(\lambda x + \mu)^2}$$

ex quo colligitur

$$\frac{d dp}{p dx^2} = \frac{-\frac{1}{2} \lambda \lambda}{(\lambda x + \mu)^2}$$

hinc igitur oritur crassities

$$u u = \frac{c^2 k}{\lambda \lambda (\lambda x + \mu)^2} \left(\frac{1}{2} \lambda \lambda A A \right)$$

Pona

Ponatur igitur

$$k(ii\pi\pi + \frac{1}{2}\lambda\lambda AA) = f, \text{ vt fit } k = \frac{f}{ii\pi\pi + \frac{1}{2}\lambda\lambda AA},$$

vbi f est quantitas a numero i non pendens; erit ergo
 $uu = \frac{c^2 f}{AA(\lambda x + \mu)^2}$, vnde pro initio A , vbi $x=0$, erit cras-
 sities $\frac{c^2 f}{AA\mu\mu}$, et pro altero termino, vbi $x=a$, erit cras-
 sities $= \frac{c^2 f}{AA(\lambda a + \mu)^2}$. Quod si ergo prior crassities pona-
 tur vt ante $= \alpha\alpha$, posterior vero $= \beta\beta$, ponaturque
 $\frac{c^2 f}{AA} = ee$, erit $\alpha\alpha = \frac{ee}{\mu\mu}$ et $\beta\beta = \frac{ee}{(\lambda a + \mu)^2}$, ex priore sta-
 tim fit $\mu = \frac{e}{\alpha}$, ex posteriore vero $\lambda = \frac{e - \beta\mu}{\beta a} = \frac{e(\alpha - \beta)}{\alpha\beta a}$,
 quibus valoribus substitutis erit $ee = \frac{c^2 f}{AA}$; quae formula
 ob $A = \frac{\alpha\beta a}{e(\alpha - \beta)} l \frac{\alpha}{\beta}$, praebet hanc aequationem:

$$1 = \frac{c^2 f(\alpha - \beta)^2}{\alpha\alpha\beta\beta a a (l \frac{\alpha}{\beta})^2}, \text{ ficque erit}$$

$$c^2 f = \frac{\alpha\alpha\beta\beta a a (l \frac{\alpha}{\beta})^2}{(\alpha - \beta)^2}$$

ita vt in genere fit crassities

$$uu = \frac{\alpha^2 \beta^2 a^2}{(\alpha - \beta)^2 x^2 + \alpha\beta^2}$$

quae ergo etiam non a tensione c^2 pendet, prorsus vti
 rei natura postulat, et crassities erit in X reciproce vt

$$((\alpha - \beta)x + \beta a)^2$$

§. II. Definita igitur chorda in singulis punctis,
 in formulam pro tempore inquiramus, et quia posuimus
 $ee = \frac{c^2 f}{AA}$, erit

$$f = \frac{AA ee}{c^2} = \frac{\alpha\alpha\beta\beta a a}{c^2 (\alpha - \beta)^2} (l \frac{\alpha}{\beta})^2. \text{ Posueramus vero}$$

0 3

f =

ficque $f = k (i i \pi \pi + \frac{1}{2} \lambda \lambda A A) = k (i i \pi \pi + \frac{1}{2} (l \frac{\alpha}{\beta})^2)$,

$$k = \frac{f}{i i \pi \pi + \frac{1}{2} (l \frac{\alpha}{\beta})^2} \text{ quocirca erit}$$

$$k = \frac{\alpha \alpha \beta \beta a a (l \frac{\alpha}{\beta})^2}{c^2 (\alpha - \beta)^2 (i i \pi \pi + \frac{1}{2} (l \frac{\alpha}{\beta})^2)}$$

quare cum tempus vnus vibrationis sit $\pi \sqrt{\frac{k}{2g}}$, et ipse sonus editus

$$= \frac{\sqrt{2g}}{\pi \sqrt{k}} = \frac{(\alpha - \beta) \sqrt{2g c^2 (i i \pi \pi + \frac{1}{2} (l \frac{\alpha}{\beta})^2)}}{\pi \alpha \beta a l \frac{\alpha}{\beta}}$$

patet, si literae i successive tribuamus valores 1, 2, 3, 4, etc. sonos diuersos progredi secundum hanc progressionem:

$$\sqrt{(\pi \pi + \frac{1}{2} (l \frac{\alpha}{\beta})^2)}, \sqrt{(4 \pi \pi + \frac{1}{2} (l \frac{\alpha}{\beta})^2)}, \sqrt{(9 \pi \pi + \frac{1}{2} (l \frac{\alpha}{\beta})^2)}, \\ \sqrt{(16 \pi \pi + \frac{1}{2} (l \frac{\alpha}{\beta})^2)}, \text{ etc.}$$

unde intelligitur hos sonos nulla harmonia inter se esse connexos, quoniam singuli per formulas irrationales exprimuntur. Hic potasse iuuabit, si sumatur $\beta = \alpha$, tum casum prodire pro chordis uniformiter crassis: fiet enim vbiq; $u u = a a$, et quia vbiq; formula $\frac{\alpha - \beta}{l \frac{\alpha}{\beta}}$ abit in α , sonus editus erit $\frac{i \sqrt{2g c^2}}{\alpha a}$, id quod egregie conuenit cum iis, quae de his chordis sunt inuenta.

§. 12. Nunc denique etiam formulam $\frac{i \pi x}{A}$ expeditamus, et quia inuenimus $\lambda = \frac{c (\alpha - \beta)}{\alpha \beta a}$, et $\mu = \frac{c}{a}$, erit

$$X = \frac{\alpha \beta u}{c (\alpha - \beta)} \sqrt{\frac{\alpha x - \beta x + \beta a}{\beta a}}$$

O s

hinc

hincque:

$$A = \frac{\alpha \beta a}{e(\alpha - \beta)} l \frac{\alpha}{\beta}, \text{ unde fit}$$

$$\frac{X}{A} = \frac{l \alpha x - \beta x + \beta a}{l \frac{\alpha}{\beta}}$$

Denique cum fit

$$p = \sqrt{(\lambda x + \mu)} = \sqrt{\left(\frac{e(\alpha - \beta)x + \beta a}{\alpha \beta a}\right)},$$

factor constans $\sqrt{\frac{e}{\alpha \beta a}}$ commodè in coefficiente constante C comprehendi potest. His igitur inventis omnes motus regulares, quos quidem haec chorda recipere potest, in sequenti formula generali continentur:

$$y = C \sqrt{(\alpha x - \beta)x + \beta a} \sin i \pi \frac{l(\alpha - (\beta x + \beta a))}{\beta a} \times$$

$$\times \sin \left(\zeta + i \frac{(\alpha - \beta) \sqrt{2} g c^2 (i i \pi \pi + \frac{1}{4} (l \frac{\alpha}{\beta}))}{\alpha \beta a l \frac{\alpha}{\beta}} \right)$$

Quocirca si in hac formula loco i successive scribantur numeri 1, 2, 3, 4, etc. et singulis literis arbitrariis C et ζ alii valores quicunque tribuantur, qui sint C', ζ' ; C'', ζ'' ; C''', ζ''' ; etc. omnes istae formulae in unam summam collectae dabunt aequationem generalem pro omnibus plane motibus mixtis, quibus ista chorda contremiscere potest. Neque vero propterea haec solutio pro perfecta haberi potest, quoniam neququam ad quamvis datam figuram initialem accommodari potest.

§ 13. In resolutione huius casus insigne paradoxon occurrit: quod in formulis omnes sonos exhibentibus etiam poni posse videtur $i = 0$; hinc enim prodiret sonus editus $\frac{(\alpha - \beta) \sqrt{2} g c^2}{\pi \alpha \beta a}$, cum tamen fiat hoc casu $y = 0$.

Ad

Ad hoc autem paradoxon resoluendum spectemus literam i ut infinite parvam, ita ut sinus anguli evanescentis $\frac{i\pi x}{A}$ ipsi angulo aequalis cenferi queat; tum vero ne ipsa applicata evanescat, loco C scribatur $\frac{C}{i}$, ita ut iam habeamus:

$$y = \pi C V \left((a - \beta)x + \beta a \right) \frac{\sqrt{\frac{(a - \beta)x + \beta a}{\beta a}}}{\sqrt{\frac{\alpha}{\beta}}} \sin \left(\zeta + \frac{(a - \beta)\sqrt{\frac{\alpha}{\beta}} g t^2}{a\beta a} \right)$$

Neque iam vllum dubium esse potest, quin motus vibratorius huic formulae futurus esset conformis, si modo haec formula in statu nostrae chordae locum inuenire posset, vbi assumimus, posito $x = a$ fieri $y = 0$, quod quia in hac formula non euenit, euidentis est, talem motum penitus esse excludendum.

Casus tertius

quo assumitur $p = V(\lambda x x + 2\mu x + \nu)$.

§. 14. Hic ergo casus ambos praecedentes in se complectitur: primum scilicet quando $\lambda x x + 2\mu x + \nu$ est quadratum; secundum vero quando $\lambda = 0$; praeterea vero infinite latius patet. Hinc igitur erit

$$X = \int \frac{dx}{p} = \int \frac{dx}{\lambda x x + 2\mu x + \nu}$$

cuius formulae integratio vel a logarithmis pendet, vel a quadratura circuli, prouti denominator vel habuerit factores reales vel secus, id quod hic notasse sufficit, quandoquidem hoc integrale ipsa litera X designari conueniet. Quod si autem in integrali ponatur $x = a$, habebitur valor literae A , quae ergo in se continebit literas λ, μ et ν . Nunc igitur pro crassitie uu inuenienda, quoniam habemus

$$1/p = 1/(\lambda x x + 2\mu x + \nu) \text{ erit } \frac{dp}{p dx} = \frac{\lambda x + \mu}{\lambda x x + 2\mu x + \nu}; \text{ hinc}$$

hincque porro differentiando

$$\frac{d^2 p}{p^2 dx^2} - \frac{d p^2}{p p dx^2} = - \frac{\lambda \lambda x x - 2 \lambda \mu x + \lambda \nu - 2 \mu \mu}{(\lambda x x + 2 \mu x + \nu)^2}$$

Addatur

$$\frac{d p^2}{p p dx^2} = \frac{\lambda \lambda x x + 2 \lambda \mu x + \mu \mu}{(\lambda x x + 2 \mu x + \nu)^2}$$

et nanciscemur

$$\frac{d d p}{p dx^2} = \frac{\lambda \nu - \mu \mu}{(\lambda x x + 2 \mu x + \nu)^2}$$

quam ob rem pro crassitie habebimus

$$u u = c^2 k \left(\frac{i i \pi \pi}{\Lambda \Lambda (\lambda x x + 2 \mu x + \nu)^2} - \frac{\lambda \nu + \mu \mu}{(\lambda x x + 2 \mu x + \nu)^2} \right)$$

Nunc igitur ponamus $k(i i \pi \pi + (\mu \mu - \lambda \nu) \Lambda \Lambda) = f$, et habebimus $u u = \frac{c^2 f}{\Lambda \Lambda (\lambda x x + 2 \mu x + \nu)^2}$, qua aequatione lex crassitiei per totam chordam exprimitur. Ponamus autem ν haecenus $\frac{c^2 f}{\Lambda \Lambda} = e e$, vt fiat:

$$u u = \frac{e e}{(\lambda x x + 2 \mu x + \nu)^2}, \text{ ideoque } u = \frac{e}{\lambda x x + 2 \mu x + \nu}$$

§. 15. Quia hic habemus tres coefficientes λ , μ et ν , eos non solum ita definire licebit, vt in vtroque termino crassities datam obtineat magnitudinem; sed etiam efficere poterimus, vt chorda quoque in alio loco, veluti puncto medio C, datam nanciscatur crassitiem. Statuamus igitur crassitiem in termino A = $\alpha \alpha$, in altero termino B = $\beta \beta$ et in ipso chordae medio C = $\gamma \gamma$; hocque modo prodibunt tres sequentes aequationes:

$$\alpha = \frac{e}{\nu}, \beta = \frac{e}{\lambda \alpha \alpha + 2 \mu \alpha + \nu}, \gamma = \frac{e}{\frac{1}{2} \lambda \alpha \alpha + \mu \alpha + \nu}$$

vnde colligimus sequentes valores:

$$\nu = \frac{e}{\alpha}; \lambda \alpha \alpha + 2 \mu \alpha = \frac{e(\alpha - \beta)}{\alpha \beta};$$

$$\frac{1}{2} \lambda \alpha \alpha + \mu \alpha = \frac{e(\alpha - \gamma)}{\alpha \gamma}, \text{ hinc}$$

$$\lambda = \frac{e}{a} \left(\frac{\alpha\gamma - 2\alpha\beta + \beta\gamma}{\alpha\beta\gamma} \right); \quad \mu = \frac{e}{2a} \cdot \frac{4\alpha\beta - \alpha\gamma - 3\beta\gamma}{\alpha\beta\gamma}; \quad \nu = \frac{e^2}{a}$$

Qui singuli valores factorem complectuntur e , quem autem haecenus vidimus ex calculo iterum excedere; ita vt in his valoribus loco e vbique vnitatem scribere liceat: quo obseruato in genere erit crassities chordae

$$u u = \frac{1}{(\lambda x x + 2\mu x + \nu)^2}$$

§. 16. Quia igitur posuimus $\frac{e^2 f}{\lambda \lambda} = e e$, erit $f = \frac{\lambda \lambda e e}{c^2}$, hincque porro

$$k = \frac{\lambda \lambda e e}{c^2 (i i \pi \pi + (\mu \mu - \lambda \nu) \lambda \lambda)}$$

tum vero hinc porro erit tempus vnius vibrationis

$$= \pi \sqrt{\frac{k}{g}} = \frac{\pi \lambda e}{\sqrt{g c^2 (i i \pi \pi + (\mu \mu - \lambda \nu) \lambda \lambda)}}$$

ideoque ipse sonus

$$= \frac{\sqrt{g c^2 (i i \pi \pi + (\mu \mu - \lambda \nu) \lambda \lambda)}}{\pi \lambda e}$$

in quibus formulis iterum tenendum est, vbicunq; occurrat litera e , eius loco tuto scribi posse vnitatem. At vero est

$$\mu \mu - \lambda \nu = \frac{16 \alpha \alpha \beta \beta - 4 \alpha \beta \beta \gamma - 4 \alpha \alpha \beta \gamma + \beta \beta \gamma \gamma - 2 \alpha \beta \gamma \gamma + \alpha \alpha \gamma \gamma}{4 \alpha \alpha \beta \beta \gamma \gamma \alpha \alpha}$$

Ceterum quia hic quoque omnes soni simplices per formulas irrationales exprimentur, nulla inter eos harmonia locum habere potest. Et quoniam in genere formulam X euoluere non licet, pro motu et figura chordae haec habebitur aequatio:

$$y = C \sqrt{(\lambda x x + 2\mu x + \nu)} \sin \frac{i \pi x}{\lambda} \sin \left(\zeta + t \sqrt{\frac{g}{c^2}} \right)$$

hincque ex diuersis valoribus pro i assumtis aequatio generalis omnes plane motus continens facile constructur, vt in casu praecedente.

§. 17. In his tribus casibus commode vsu venit, vt pro omnibus valoribus numeri i eadem lex crassitiei definiti potuerit, vnde deinceps omnes series simplices assignare licuit. Omnibus autem reliquis casibus pro p assumtis, vbi formulae $\frac{i}{p^2}$ et $\frac{ddp}{p d x^2}$ non communem nanciscuntur denominatorem, etiam longitudo penduli simplicis k non amplius per formulam solum numerum i inuoluentem exprimi potest; vnde etiam lex crassitiei, scilicet uu , a numero i pendeat, ita vt pro singulis sonis simplicibus lex crassitiei continuo mutaretur. His igitur casibus tantum pro vnico sono simplici chorda construi poterit, cuius quidem inuestigatio nulla plane attentione digna est censenda, quoniam circa tales chordas vnicum tantum sonum simplicem exhibere licet, dum omnes reliqui motus nobis prorsus incogniti essent mansari.

§. 18. His igitur circa solutionem Illustris Bernoulli ingeniosissimam perpensis, consideremus nunc casus, quibus solutionem perfectam exhibere licet, visuri, num casus, quos hic euoluimus, in iis contineantur, nec ne.

Inuestigatio chordarum

ratione crassitiei, pro quibus solutionem perfectam exhibere licet.

§. 19. Hic igitur totum negotium reducitur ad integrationem completam aequationis fundamentalis, differentialis secundi gradus, quam principia motus nobis suppeditarunt, quae est:

$$\frac{uu}{2g} \left(\frac{ddy}{dt^2} \right) = c^2 \left(\frac{ddy}{dx^2} \right), \text{ sine } \frac{uu}{2gc^2} \left(\frac{ddy}{dt^2} \right) = \frac{ddy}{dx^2},$$

P 2

vbi

vbi quaeritur: quali functione ipsius x crassities uu exprimi debeat, vt huius aequationis integrale completum per functiones arbitrarias exprimi queat? At vero nulli adhuc alii casus pro integratione huius aequationis erui poterunt, nisi qui contineantur in hac forma:

$$y = p \Gamma : (ft \pm X) + q \Gamma' : (ft \pm X) \\ + r \Gamma'' : (ft \pm X) + s \Gamma''' : (ft \pm X)$$

vbi characteres functionum $\Gamma, \Gamma', \Gamma'', \Gamma'''$ etc. ita a se inuicem pendent, vt sit

$$d. \Gamma z = d z \Gamma' z; \quad d. \Gamma' z = d z \Gamma'' z; \\ d. \Gamma'' z = d z \Gamma''' z; \quad \text{etc.}$$

Hoc scilicet modo pro applicata y abscissae x respondente eiusmodi elicitur functio duarum variabilium x et t , quae omnes plane motus, quibus chorda contremiscere potest, in se complectantur; quandoquidem hinc ad quoduis tempus t figura chordae definiri poterit. Quin etiam huiusmodi functiones, quoniam sunt arbitrariae, ita assumi possunt, vt pro initio motus, vbi $t = 0$, datum chordae statum producant, ex quo deinceps totus motus secuturus determinari queat. Hinc igitur casus simpliciores euoluamus.

Casus primus

quo ponitur $y = p \Gamma : (ft \pm X)$.

§. 20. Quoniam hic X denotat functionem ipsius x tantum, eiusque solum differentiale in evolutionem ingreditur, eius loco scribamus $f v dx$, vt habeamus hanc formulam: $y = p \Gamma : (ft \pm f v dx)$, cuius differentialia, prout vel t vel x assumitur variable, sequenti modo erunt

ex-

expressa; dum scilicet literae p et v solam variabilem x in se complectuntur:

$$\left(\frac{dy}{dx}\right) = fp\Gamma' \dots\dots$$

$$\left(\frac{dy}{dx}\right) = \frac{dp}{dx}\Gamma \dots + pv\Gamma' \dots$$

$$\left(\frac{d^2y}{dx^2}\right) = ffp\Gamma'' \dots\dots$$

$$\left(\frac{d^2y}{dx^2}\right) = \frac{d^2p}{dx^2}\Gamma \dots + \left(\frac{vdp}{dx} + \frac{d.pv}{dx}\right)\Gamma' \dots + pvv\Gamma'' \dots\dots$$

vbi puncta post characteres Γ , Γ' , Γ'' , denotant formulam $ft + fv dx$.

§. 21. His igitur valoribus inuentis aequatio proposita induet sequentem formam:

$$\frac{ffpvu}{2gc^3}\Gamma'' \dots = \frac{d^2p}{dx^2}\Gamma \dots + \frac{(vdp + d.pv)}{dx}\Gamma' \dots + pvv\Gamma'' \dots\dots$$

Quare cum tantum similes functiones inter se conferri queant, tres aequationes hinc nascentur:

$$I. \frac{d^2p}{dx^2} = 0, \quad II. vdp + d.pv = 0, \quad III. \frac{ffpvu}{2gc^3} = pvv.$$

Ex prima statim colligitur $p = ax + \beta$; secunda vero dat $2vdp + p dv = 0$, quae ducta in p et integrata dat

$$ppv = \gamma, \quad \text{ideoque } v = \frac{\gamma}{pp} = \frac{\gamma}{(ax + \beta)^2};$$

ex tertia vero aequatione elicimus

$$uu = \frac{2gc^3vv}{ff} = \frac{2gc^3\gamma\gamma}{ff(ax + \beta)^4}.$$

Sicque innotescit crassities uu , pro qua formula integralis assumta locum habet.

§. 22. Quoniam quantitas constans f pro lubitu accipi potest, statuamus $ff = 2gc^3$, seu potius loco $2gc^3$ scribamus ff , et habebimus $uu = \frac{\gamma\gamma}{(ax + \beta)^4}$; ita vt crassities uu sit reciproce vt $(ax + \beta)^4$; vnde patet in hoc casu contineri primum casum solutionis *Bernoullianae*; ita vt

etiam pro isto casu solutionem perfectam exhibere liceat; quam igitur ut obtineamus, notasse iuvabit, literam γ tam positive quam negative accipi posse, ita ut sit $v = \frac{\pm \gamma}{(\alpha x + \beta)}$; hicque vterque valor seorsim cum functione arbitraria coniungi poterit, ita ut integrale completum pro hac lege crassitiei $uu = \frac{\gamma \gamma}{(\alpha x + \beta)^2}$ sequentem formam sit habiturum:

$$y = (\alpha x + \beta) \Gamma : \left(ft + \int \frac{\gamma dx}{(\alpha x + \beta)^2} \right) - (\alpha x + \beta) \Delta : \left(ft - \int \frac{\gamma dx}{(\alpha x + \beta)^2} \right).$$

§. 23. Integretur autem formula $\frac{\gamma dx}{(\alpha x + \beta)^2}$ ita, ut evanescat posito $x = 0$, eritque hoc integrale $+\frac{\gamma x}{\beta(\alpha x + \beta)}$ sicque erit:

$$y = (\alpha x + \beta) \Gamma : \left(ft + \frac{\gamma x}{\beta(\alpha x + \beta)} \right) - (\alpha x + \beta) \Delta : \left(ft - \frac{\gamma x}{\beta(\alpha x + \beta)} \right),$$

vbi f ex tensione chordae c^s ita definitur, ut sit $f = \sqrt{2gc^s}$.

§. 24. Nunc igitur ante omnia hanc expressionem generalissimam ad statum nostrae chordae accommodari oportet, quo requiritur: primo ut in ipso termino A, vbi $x = 0$, semper sit $y = 0$; tum vero etiam pro altero termino B, vbi fit $x = a$, pariter perpetuo sit $y = 0$; quare pro priore conditione adimplenda, posito $x = 0$, perpetuo esse debet

$$0 = \beta \Gamma : ft - \beta \Delta : ft, \text{ siue } \Delta : ft = \Gamma : ft;$$

vnde patet, functionem Δ plane congruere debere cum functione Γ , quandoquidem pro eodem valore ft vtraque praebere debet eundem valorem, ideoque loco Δ scribi oportet Γ , ita ut iam nostra aequatio sit:

$$y = (\alpha x + \beta) \Gamma : \left(ft + \frac{\gamma x}{\beta(\alpha x + \beta)} \right) - (\alpha x + \beta) \Gamma : \left(ft - \frac{\gamma x}{\beta(\alpha x + \beta)} \right),$$

ad quam formam melius intelligendam notetur, functionem quamcunque, veluti $\Gamma : z$, semper lineam curvam pro lubitu

bitu ductam repraesentari posse, cuius singulae applicatae abscissis z respondententes referant functionem ipsam $\Gamma : z$.

§. 25. Pro altera conditione statuamus $x = a$, fierique debebit:

$$0 = (\alpha a + \beta) \Gamma : \left(ft + \frac{\gamma a}{\beta(\alpha a + \beta)} \right) - (\alpha a + \beta) \Gamma : \left(ft - \frac{\gamma a}{\beta(\alpha a + \beta)} \right)$$

unde prodit aequatio:

$$\Gamma : \left(ft + \frac{\gamma a}{\beta(\alpha a + \beta)} \right) = \Gamma : \left(ft - \frac{\gamma a}{\beta(\alpha a + \beta)} \right),$$

cuius vim quo melius perspiciamus, ponamus

$$ft - \frac{\gamma a}{\beta(\alpha a + \beta)} = z, \text{ vt fit } ft = z + \frac{\gamma a}{\beta(\alpha a + \beta)}$$

atque fieri debebit

$$\Gamma : \left(z + \frac{\gamma a}{\beta(\alpha a + \beta)} \right) = \Gamma z;$$

unde patet, curuam seu scalam, qua functio γ repraesentatur, ita esse debere comparatam, vt, posito breuitatis gratia $\frac{\gamma a}{\beta(\alpha a + \beta)} = k$, omnibus abscissis

$$z, z + 2k, z + 4k, z + 6k, z + 8k, \text{ etc.}$$

eadem semper respondeat applicata. Quamobrem sumto Tab. IV. super axe EH interuallo $EF = 2k$, super eo describatur Fig. 2. pro lubitu curua eof , quae eadem deinceps per aequalia interualla FG, GH super axe assumpta, continuo replicetur, quod quo fieri possit tantum opus est vt applicatae Ee et Ff aequales statuatur. Praeterea enim descriptio istius curuae eof penitus a nostro arbitrio pendet, nihilque profus refert, siue ea aequatione quapiam comprehendi queat, nec ne; quemadmodum fufius exposui in determinatione generali motuum, quos chordae vniformiter crassae recipere possunt.

§. 26. Tali ergo scala constituta, nostrae chordae ad quoduis tempus expedite definiri et pro qualibet abscissa x ei respondens applicata y assignari poterit. Primo enim super axe $EFGH$ capiatur interuallum $ET = ft$, vbi applicata sit Tt , tum vtrinque ab hoc puncto T abscindantur interualla aequalia TP et $TQ = \frac{\gamma x}{\beta(\alpha x + \beta)}$, vt habeantur applicatae

$$Pp = \Gamma : \left(ft + \frac{\gamma x}{\beta(\alpha x + \beta)} \right) \text{ et } Qq = \Gamma : \left(ft - \frac{\gamma x}{\beta(\alpha x + \beta)} \right)$$

quocirca ex his duabus applicatis applicata quaesita y ita determinabitur, vt sit $y = (\alpha x + \beta) (Pp - Qq)$. Tum vero, quia per interuallum $EF = 2k = \frac{2\gamma a}{\beta(\alpha a + \beta)}$ scalam pro lubitu delineare licet, ea semper ita construi poterit, vt pro initio, vbi $t = 0$, non solum chorda datam obtineat figuram, sed etiam in singulis punctis datum motum nanciscatur. Hoc igitur casu, prorsus atque in chordis vni-formiter crassis, ex statu quocunque chordae initiali, totus motus quo deinceps contremiscet, determinari poterit.

§. 27. Pro motus autem initio, vbi $t = 0$, aequatio nostra ita se habebit:

$$y = (\alpha x + \beta) \Gamma \frac{\gamma x}{\beta(\alpha x + \beta)} - (\alpha x + \beta) \Gamma \frac{\gamma x}{\beta(\alpha x + \beta)},$$

vnde manifestum est, elapso tempore t tanto, vt sit $ft = 2k$, chordam eundem prorsus statum esse recuperaturam; quare cum chorda interea duas vibrationes absoluisse censeatur, tempus vnus vibrationis erit $= \frac{k}{f} = \frac{\gamma a}{\beta f(\alpha a + \beta)}$, idque in minutis secundis expressum; vnde ipse sonus, seu numerus vibrationum vno minuto secundo editarum, erit $= \frac{\beta f(\alpha a + \beta)}{\gamma a}$. Fieri vero etiam potest vt chorda eodem tempore

tempore $\frac{k}{f}$ duas pluresue vibrationes absoluat, quod eueniet, si scala illa eof , super interuallo $EF = 2k$ exstructa, ex duabus pluribusue partibus inter se aequalibus componatur.

§. 28. Nunc igitur penitus euictum est, chordas huius speciei, quarum crassities reciproce proportionalis est potestati quartae huius formulae: $\alpha x + \beta$, simili modo ad omnes motus vibratorios esse accommodatas, ac chordas vniformiter crassas, quemadmodum Illustris *Bernoulli* asseuerauit; atque adeo etiam pro iis solutionem aequae perfectam dari posse vidimus; ita vt pro quocunque statu initiali, ad quem chorda fuerit perducta, semper totus motus, quo chorda deinceps contremiscet, assignari queat; de quo quidem Celeberr. *Bernoulli*, eo saltem tempore, vehementer dubitasse videtur.

Casus secundus.

quo ponitur $y = p \Gamma : (ft \pm X) + q \Gamma' : (ft \pm X)$.

§. 29. Ponamus iterum $X = \int v dx$, vt habeamus:

$$y = p \Gamma : (ft + \int v dx) + q \Gamma' : (ft + \int v dx),$$

et quia p, q, v sunt functiones ipsius x tantum, fiet bis differentiando

$$\left(\frac{d^2 y}{dt^2}\right) = ff p \Gamma'' \dots \dots + ff q \Gamma'' \dots \dots$$

Deinde posita sola x variabili erit

$$\begin{aligned} \left(\frac{d^2 y}{dx^2}\right) &= \left(\frac{d^2 p}{dx^2}\right) \Gamma \dots + \left(\frac{2v dp + p dv}{dx}\right) \Gamma' \dots \\ &\quad + p v v \Gamma'' + q v v \Gamma''' \dots \\ &\quad + \left(\frac{d^2 q}{dx^2}\right) \Gamma' \dots + \left(\frac{2v dq + q dv}{dx}\right) \Gamma'' \dots \end{aligned}$$

quae formula quia posito $ff = 2gc^2$ iterum aequalis esse debet huic:

$$p u u \Gamma'' \dots \dots \dots q u u \Gamma''' \dots \dots \dots$$

habebimus sequentes aequationes:

I. $\left(\frac{d^2 p}{dx^2}\right) = 0$. II. $2v dp + p dv + \left(\frac{d^2 q}{dx^2}\right) = 0$.

III. $p v v + \frac{2v dq + q dv}{dx} = p u u$. IV. $q v v = q u u$

ex quarum prima statim colligitur $p = \alpha x + \beta$, ex quarta vero $u u = v v$, qui valores in binis reliquis substituti dabunt

II. $2\alpha v dx + (\alpha x + \beta) dv + \frac{d^2 q}{dx^2} = 0$.

III. $(\alpha x + \beta) v v + \frac{2v dq + q dv}{dx} = (\alpha x + \beta) v v$,

vnde fit $2v dq + q dv = 0$, hincque $q q v = \gamma$, ideoque $v = \frac{\gamma}{q}$, qui valor in secunda substitutus praebet

$$\frac{2\alpha \gamma dx}{q^2} - \frac{2(\alpha x + \beta) \gamma dq}{q^3} + \frac{d^2 q}{dx^2} = 0,$$

sive

$$2\alpha \gamma q dx - 2\gamma (\alpha x + \beta) dq + \frac{q^3 d^2 q}{dx^2} = 0.$$

§. 30. Quo haec aequatio simplicior reddatur, retineamus in calculo literam $p = \alpha x + \beta$, ut fit $dx = \frac{dp}{\alpha}$, et postrema aequatio hanc induet formam:

$$2\gamma q dp - 2\gamma p dq + \frac{\alpha q^3 d^2 q}{dp} = 0,$$

cui facile intelligitur satisfieri posse, dum q certae potestati ipsius p aequatur. Ponatur igitur $q = \delta p^n$, erit

dq

$dq = \delta n p^{n-1} dp$ et $ddq = \delta 2(n-1)p^{n-2} d\delta p$,
 atque hinc oriatur ista forma:

$$2\gamma\delta p^n - 2\gamma\delta n p^n + a\delta^2 n(n-1)p^{n-2} = 0.$$

Fiat igitur $n = 4n - 2$, ut potestates ipsius p egrediantur,
 eritque $n = \frac{2}{3}$, quo facto prodibit $\frac{2}{3}\gamma - \frac{2}{3}a\delta^2 = 0$, unde col-
 ligitur $\gamma = \frac{1}{2}a\delta^2$; sicque habetur solutio maxime specialis,
 quoniam nulla noua constans in calculum est ingressa. In-
 terim tamen operae pretium erit hanc solutionem expe-
 dire. Cum igitur sit $\gamma = \frac{1}{2}a\delta^2$, erit $q = \delta p^{\frac{2}{3}} = \delta(ax + \beta)^{\frac{2}{3}}$,

unde porro fit $v = \frac{a\delta}{3(ax + \beta)^{\frac{2}{3}}}$, ex qua expressione, cum sit

$$uu = vv, \text{ lex crassitie definitur. Erit enim } uu = \frac{aa\delta\delta}{9(ax + \beta)^{\frac{4}{3}}},$$

ita ut crassities vbique sit reciproce ut potestas $(ax + \beta)^{\frac{2}{3}}$, qui
 ergo casus prorsus discrepat ab iis, quos ex formula *Ber-*
noulliana deduximus.

§. 31. Consideremus igitur chordam ita compa-
 ratam vti inuenimus, ut scilicet sit eius crassities

$$uu = \frac{aa\delta\delta}{9(ax + \beta)^{\frac{4}{3}}},$$

et quia inuenimus $vv = uu$, erit

$$v = \pm \frac{a\delta}{3(ax + \beta)^{\frac{2}{3}}}, \text{ atque } q = \delta(ax + \beta)^{\frac{2}{3}}.$$

In his autem formulis quantitas δ tam negatiue quam
 Q 2 posi-

positiue accipi potest, quandoquidem hoc modo crassities immutata manet; sicque hinc geminae determinationes obtinentur, prouti δ vel positiue vel negatiue accipitur. Priore scilicet casu erit

$$v = \frac{\alpha \delta}{3 (\alpha x + \beta)^{\frac{4}{3}}} \text{ et } q = \delta (\alpha x + \beta)^{\frac{2}{3}},$$

posteriore vero casu erit

$$v = \frac{-\alpha \delta}{3 (\alpha x + \beta)^{\frac{4}{3}}} \text{ et } q = -\delta (\alpha x + \beta)^{\frac{2}{3}}.$$

§. 32. Hinc ergo pro applicata y duos nanciscimur valores, qui in genere coniuncti integrale completum exhibent, ita vt habeamus :

$$\begin{aligned} y = & (\alpha x + \beta) \Gamma : \left(f t + f \frac{\alpha \delta dx}{3 (\alpha x + \beta)^{\frac{4}{3}}} \right) \\ & + \delta (\alpha x + \beta)^{\frac{2}{3}} \Gamma' : \left(f t + f \frac{\alpha \delta dx}{3 (\alpha x + \beta)^{\frac{4}{3}}} \right) \\ & - (\alpha x + \beta) \Delta : \left(f t - f \frac{\alpha \delta dx}{3 (\alpha x + \beta)^{\frac{4}{3}}} \right) \\ & + \delta (\alpha x + \beta)^{\frac{2}{3}} \Delta' : \left(f t - f \frac{\alpha \delta dx}{3 (\alpha x + \beta)^{\frac{4}{3}}} \right), \end{aligned}$$

quae forma continet integrale completum, quoniam duas functiones arbitrarias Γ et Δ inuoluit. Valet autem pro casu quo crassities chordae est

$$u u = \frac{\alpha \delta \delta}{9 (\alpha x + \beta)^{\frac{3}{2}}}$$

Tum vero est $f = \sqrt{2 g c^2}$, vbi c^2 denotat tensionem chordae. Formula autem integralis, quae hic occurrit est

$$\int \frac{\alpha \delta dx}{3 (\alpha x + \beta)^{\frac{3}{2}}} = \frac{-\delta}{(\alpha x + \beta)^{\frac{1}{2}}} + \frac{\delta}{\beta^{\frac{1}{2}}}$$

$$= \delta \left(\frac{\sqrt[3]{\alpha x + \beta} - \sqrt[3]{\beta}}{\sqrt[3]{\beta} (\alpha x + \beta)} \right),$$

quod integrale ita sumimus, vt euanescat posito $x = 0$. Quodsi ergo hoc ipsum integrale litera X designemus, vt fit $X = \frac{\delta}{\sqrt[3]{\beta}} - \frac{\delta}{\sqrt[3]{\alpha x + \beta}}$, formula nostra generalis erit:

$$y = (\alpha x + \beta) \Gamma : (ft + X) + \delta (\alpha x + \beta)^{\frac{2}{3}} \Gamma' : (ft + X)$$

$$- (\alpha x + \beta) \Delta : (ft - X) + \delta (\alpha x + \beta)^{\frac{2}{3}} \Delta' : (ft - X)$$

§. 33. Applicemus igitur hanc formulam ad statum nostrae chordae, quo ea in punctis B et A fixa supponitur. Primo igitur, posito $x = 0$, vnde etiam fit $X = 0$, requiritur vt fiat

$$0 = \beta \Gamma : ft + \delta \beta^{\frac{2}{3}} \Gamma' : ft - \beta \Delta : ft + \delta \beta^{\frac{2}{3}} \Delta' : ft,$$

vnde patet, hic non amplius aequalitatem functionum Γ et Δ locum habere, vt praecedente casu vsu venit. Praeterea vero, posito $x = a$, fiat $X = A$, ita vt fit

$$A = \frac{\delta}{\sqrt[3]{\beta}} - \frac{\delta}{\sqrt[3]{\alpha a + \beta}},$$

atque haec insuper conditio adimpleri debet, vt fit;

Q 3

o =

$$\begin{aligned} 0 &= (\alpha a + \beta) \Gamma : (ft + A) + \delta (\alpha a + \beta)^{\frac{2}{3}} \Gamma' : (ft + A) \\ &\quad - (\alpha a + \beta) \Delta : (ft - A) + \delta (\alpha a + \beta)^{\frac{2}{3}} \Delta' : (ft - A) \end{aligned}$$

atque ex his duabus conditionibus tam indoles vtriusque functionis Γ et Δ , quam continuatio scalarum quae has functiones repraesentant, definiri debet.

§. 34. Priore conditione, qua esse debet

$$\Gamma : z - \Delta : z + \frac{\delta}{\sqrt[3]{\beta}} \Gamma' : z + \frac{\delta}{\sqrt[3]{\beta}} \Delta' : z = 0, \text{ siue}$$

$$\Delta : z - \Gamma : z = \frac{\delta}{\sqrt[3]{\beta}} (\Gamma' : z + \Delta' : z),$$

praescribitur certa relatio inter ambas functiones Γ et Δ , ad quam inuestigandam, posito breuitatis gratia $\frac{\delta}{\sqrt[3]{\beta}} = \lambda$, statuamus

$$\Delta : z - \Gamma : z = \lambda (\Gamma' : z + \Delta' : z) = 2\lambda \Theta' : z$$

vt fit $\Gamma' : z + \Delta' : z = 2\Theta' : z$, vnde fit integrando

$$\Gamma : z + \Delta : z = 2\Theta : z.$$

Cum igitur fit

$$\Delta z - \Gamma : z = 2\lambda \Theta' : z$$

inde colligitur;

$$\Gamma : z = \Theta : z - \lambda \Theta' : z \text{ et } \Delta z = \Theta z + \lambda \Theta' : z$$

hincque porro

$$\Gamma' : z = \Theta' : z - \lambda \Theta'' : z \text{ et } \Delta' : z = \Theta' : z + \lambda \Theta'' : z$$

ficque ambae functiones Γ et Δ ad nouam functionem Θ sunt reductae; quocirca nostra aequatio generalis induet hanc formam:

$y =$

$$y = (ax + \beta) \Theta : (ft + X) - \frac{\delta(ax + \beta)^2}{\sqrt[3]{\beta}} (\sqrt[3]{ax + \beta} - \sqrt[3]{\beta}) \times$$

$$\times \Theta' : (ft + X) - \frac{\delta \delta}{\sqrt[3]{\beta}} (ax + \beta)^{\frac{2}{3}} \Theta'' : (ft + X)$$

$$- (ax + \beta) \Theta : (ft - X) - \frac{\delta(ax + \beta)^2}{\sqrt[3]{\beta}} \times$$

$$\times (\sqrt[3]{ax + \beta} - \sqrt[3]{\beta}) \Theta' : (ft - X) + \frac{\delta \delta}{\sqrt[3]{\beta}} (ax + \beta)^{\frac{2}{3}} \Theta'' : (ft + X)$$

§. 35. Progrediamur igitur ad alteram conditionem, qua posito $x = a$ etiam fieri debet $y = 0$; tum autem fiat $X = A$: ac statuamus breuitatis gratia

$$\frac{\delta(ax + \beta)^2}{\sqrt[3]{\beta}} (\sqrt[3]{ax + \beta} - \sqrt[3]{\beta}) = B(ax + \beta) \text{ et}$$

$$\frac{\delta \delta}{\sqrt[3]{\beta}} (ax + \beta)^{\frac{2}{3}} = C(ax + \beta),$$

atque haec conditio postulat ut fit

$$0 = \Theta : (ft + A) - B \Theta' : (ft + A) - C \Theta'' : (ft + A)$$

$$- \Theta : (ft - A) - B \Theta' : (ft - A) + C \Theta'' : (ft - A).$$

Ponamus hic $ft - A = z$, eritque $ft + A = z + 2A$, ita ut esse debeat:

$$\Theta : (z + 2A) - B \Theta' : (z + 2A) - C \Theta'' : (z + 2A)$$

$$= \Theta : z + B \Theta' : z - C \Theta'' : z,$$

ex qua conditione continuatio scalarum pro functionibus

Θ,

Θ , Θ' , Θ'' peti debet. Ex iis enim, quae de chordis aequaliter crassis sunt tradita, intelligitur, super axe per intervallam $= 2A$ curvama, quamcunque pro lubitu describi posse, cuius applicatae referant functionem $\Theta : z$, quae scilicet abscissis z respondeant; tum enim ex hac curva facile construentur eae, quibus functiones $\Theta' : z$ et $\Theta'' : z$ referuntur. Sicque istae functiones $\Theta : z$, $\Theta' : z$ et $\Theta'' : z$, repraesentabuntur pro omnibus abscissis z , minoribus quam $2A$. At vero pro maioribus abscissis continuatio harum scalarum ita debet institui, ut illi conditioni posteriori satisfiat.

§. 36. Hic igitur statim perspicitur, non amplius fore $\Theta : (z + 2A) = \Theta : z$, uti in chordis ordinariis usu venit, ideoque continuatas portiones harum scalarum a portione principali esse discrepaturas; quamobrem ad hanc discrepantiam explorandam introducamus novam functionem Λ , ac statuamus

$$\begin{aligned} \Theta : (z + 2A) &= \Theta : z + \Lambda : z, \text{ eritque} \\ \Theta' : (z + 2A) &= \Theta' : z + \Lambda' : z \text{ et} \\ \Theta'' : (z + 2A) &= \Theta'' : z + \Lambda'' : z; \end{aligned}$$

quibus valoribus introductis habebimus

$$\Lambda : z - B \Lambda' : z - C \Lambda'' : z = 2B \Theta' : z,$$

cui aequationi quo facilius satisfieri possit, statuamus

$$\Lambda : z = 2B \Pi' : z, \text{ ut fiat}$$

$$\Theta' : z = \Pi' : z - B \Pi'' : z - C \Pi''' : z,$$

unde fit integrando

$$\Theta : z = \Pi : z - B \Pi' : z - C \Pi'' : z, \text{ et}$$

Θ''

$$\Theta'' : z = \Pi'' : z - B \Pi''' : z - C \Pi'''' : z.$$

Deinde vero pro continuatione erit

$$\Theta : (z + 2A) = \Theta : z + 2B \Pi' : z, \text{ siue}$$

$$\Theta : (z + 2A) = \Pi z + B \Pi' : z - C \Pi'' : z,$$

hincque porro

$$\Theta' (z + 2A) = \Pi' : z + B \Pi'' : z - C \Pi''' : z \text{ et}$$

$$\Theta'' : (z + 2A) = \Pi'' : z + B \Pi''' : z - C \Pi'''' : z.$$

Sicque totum negotium iam huc est perductum: ut, constituta pro lubitu scala, functionem $\Pi : z$ referente, pro abscissis z , terminum $2A$ non superantibus, hincque constructis scalis pro functionibus derivatis $\Pi' : z$, $\Pi'' : z$, $\Pi''' : z$, $\Pi'''' : z$, inde scalae ante memoratae pro functionibus $\Theta : z$, $\Theta' : z$, $\Theta'' : z$ exstrui queant, usque ad abscissam $z = 2A$, quae deinceps per formulas modo datas

$$\Theta : (z + 2A), \Theta' (z + 2A), \Theta'' : (z + 2A), \text{ etc.}$$

continuo usque ad maiores abscissas continuari possunt. Hocque modo omnes plane motus, quos chorda talis recipere potest, ita definiri poterunt, ut etiam ad quemvis statum initialem accommodari queant. Caeterum hic non est diffidendum, hanc constructionem maxime esse operosam: verum pro instituto praesente sufficet possibilitatem solutionis perfectae ostendisse.

§. 37. Quae autem hic sunt tradita tantum ad casum maxime particularem pertinent, quandoquidem pro aequatione differentiali secundi gradus ad quam fuimus perducti, quae erat

$$q \, d p - p \, d q = \frac{\alpha q^2 \, d d q}{2 \gamma d p},$$

tantum eius integrale specialissimum $q = \delta p^{\frac{2}{3}}$ assumimus; quamobrem operae pretium erit inuestigare, num istius aequationis integrale completum reperire liceat, nec ne.

Quoniam igitur huic aequationi satisfacit valor $p^{\frac{2}{3}}$ pro q assumtus, vnde $\frac{dq}{dp}$ tali formulae: $\frac{I}{p^{\frac{1}{3}}}$ proportionalis est:

statuamus pro integrali completo inuestigando

$$q = p^{\frac{2}{3}} r, \text{ et } \frac{dq}{dp} = \frac{s}{p^{\frac{1}{3}}}$$

Ex priore aequatione fiet $dq = p^{\frac{2}{3}} dr + p^{-\frac{1}{3}} r dp$, quae ergo expressio aequari debet huic: $s p^{-\frac{1}{3}} dp$, vnde sequitur fore $\frac{dp}{p} = \frac{s dr}{s s - 2 r}$.

§ 38. Quodsi autem hos valores in ipsa nostra aequatione substituamus, pro qua ob dp constans assumtum fit

$$\frac{d^2 q}{dp^2} = \frac{d \cdot dq}{dp} = \frac{ds}{p^{\frac{1}{3}}} - \frac{1}{3} \frac{s dp}{p^{\frac{4}{3}}}$$

loco $\frac{\alpha}{\gamma}$ scribendo literam n , illa aequatio hanc induet formam:

$$p^{\frac{2}{3}} r dp - p^{\frac{2}{3}} s dp = n p p r^2 \left(\frac{ds}{p^{\frac{1}{3}}} - \frac{s dp}{3 p^{\frac{4}{3}}} \right)$$

$$= n r^2 (p^{\frac{5}{3}} ds - \frac{1}{3} p^{\frac{2}{3}} s dp),$$

quae aequatio per $p^{\frac{2}{3}}$ diuisa dat

$r dp$

$$r dp - s dp = nr^2 p ds - \frac{1}{2} nr^2 s dp,$$

unde colligimus

$$\frac{dp}{p} = \frac{3nr^2 ds}{3r - 3s + nr^2 s}.$$

Hi igitur valores pro $\frac{dp}{p}$ inuenti nobis suppeditant hanc aequationem differentialem primi gradus inter r et s :

$$3nr^2 s ds - 2nr^2 ds - nr^2 s dr = 3r dr - 3s dr,$$

sive

$$3s ds - 2r ds - s dr = \frac{s(r-s) dr}{nr^2},$$

quae, posito $r - s = t$, ut fit $s = r - t$, reducitur ad hanc formam simpliciore:

$$-r dt - 2t dr + 3t dt = \frac{st dr}{nr^2},$$

cuius quidem membrum prius integrabile redditur multiplicatum per $r - t = s$, ita ut prior forma hoc modo possit exhiberi:

$$d. s^2 - r s s = \frac{3s(r-s) dr}{nr^2},$$

sive etiam

$$\frac{d. s^2 - r s s}{s^2 - r s s} = \frac{3s(r-s) dr}{nr^2(s^2 - r s s)} = \frac{-s dr}{nr^2 s}.$$

Quomodocunque autem haec aequatio tractetur, eius integratio omnes vires Analyseos frustrari videtur.

§. 39. Multo minus integratio generalis succedet, si pro valore ipsius y adhuc plures terminos assumere vellemus, veluti

$$y = p\Gamma : (ft \pm X) + q\Gamma' : (ft \pm X) + r\Gamma'' : (ft \pm X).$$

Integralia autem particularia pro determinatione crassitiei sequerentur casus integrabiles aequationis *Riccatianae*, quemadmodum iam dudum est observatum, unde perspicitur: binos casus posteriores, quos ex solutione *Bernoulliana* deduximus nequaquam ad istos casus referri posse; quamobrem illi tanto maiore attentione digni sunt censendi.